

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200170
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8222200170.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 8 191,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 784,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 784,33 Eur od 28.06.2019 do zaplatenia, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému 41,24 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 25.01.2022 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 8 191,18 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 28.06.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) dňa 21.12.2017 uzavrel so žalovaným „... zmluvu o pôžičke č. 7191354 / 8620503343 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 10 000,- Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 48-ich mesačných splátkach v sume po 296,59 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 14 236,32 Eur (48 x 296,59). Pôvodný žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaný cit. „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nespĺnil, pôvodný žalobca ako veriteľ ho listom z 26.04.2019 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia celej pôžičky (úveru) v zmysle dojednania v bode 10.2. úverovej zmluvy. Keďže žalovaný ani v dodatočne jemu poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, pôvodný žalobca 19.06.2019 úver zosplatnil, o čom informoval žalovaného listom z 22.06.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit. „Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne

pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty.“ Pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaný z jemu poskytnutej pôžičky splatil sumu 4 215,67 Eur, pričom cit. „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 8 191,18 Eur.“

Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

Keďže žalovaný ani po zosplatnení úveru tento neplatil, pôvodný žalobca sa tejto pohľadávky voči žalovanému domáhal podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovaným neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo ku dňu podania žaloby v sume 12 406,85 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 0,00,- Eur, po odpočítaní sumy 4 215,67 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaný už splatil, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 8 191,18 Eur (12 406,85 + 0 – 4 215,67) a to spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 28.06.2019, t.j. cit. „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom pôvodný žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanému nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 953,05 Eur.

Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 21.12.2017; „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ z 21.12.2017; súhlas žalovaného so spracovaním jeho osobných údajov z 21.12.2017; „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ z 21.12.2017; „Predžalobná upomienka“ z 26.04.2019; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 22.06.2019 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovaného.

Keďže sa v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobu s prílohami nepodarilo žalovanému doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. na jeho adresu vedenú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a okresný súd ani po vykonaní všetkých potrebných úkonov a rozsiahlom zisťovaní, inú adresu skutočného pobytu žalovaného nezistil, bolo oznámenie o podanej žalobe žalovanému oznámené v zmysle § 106 ods. 3 CSP jeho vyvesením na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu v čase od 10.02.2023 do 25.02.2023, ktorým 15 dňom sa v zmysle § 106 ods. 3 CSP v spojení s § 116 ods. 3 CSP, doručenie žaloby žalovanému považuje za účinné a to aj vtedy, ak sa žalovaný ako adresát o tom nedozvedel.

Podaním doručeným okresnému súdu 08.08.2022 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (D. E. B. F.) a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanému

oznámená listom z 22.07.2022, pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 4/2022-72 zo 16.08.2022 (právoplatné 26.09.2022) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca (D. E. B. F.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

Podaním doručeným okresnému súdu 23.09.2022 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovaného, avšak na výzvu súdu, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 CSP predložilo písomný súhlas žalovaného s jeho vstupom do konania na strane žalovaného ako osobitného subjektu alebo aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovaného na jeho zastupovanie v spotrebiteľskom spore, ktorá výzva bola združeniu doručená 30.11.2022, združenie nereagovalo, preto okresný súd o jeho pribratí do konania nerozhodoval.

Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 14.03.2023, na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, pričom žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 10.03.2023 z dôvodu hospodárnosti konania, so súhlasom konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; žalovanému sa riadne a včas zaslané predvolanie na adresu jeho bydliska evidovanú v reg. obyvateľov, nepodarilo doručiť, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán a právneho zástupcu žalobcu.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela ako veriteľ so žalovaným 21.12.2017 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 10 000,- Eur, ktorú sumu úveru sa žalovaný zaviazal splácať v 48 splátkach po 296,59 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.01.2018 s termínom jej konečnej splatnosti 20.12.2021 a s dobou trvania cit. „... 48 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mal žalovaný za úver zaplatiť predstavovala suma 4 236,32 Eur a teda celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 14 236,32 Eur (10 000 – istina pôžičky + 4 236,32 – náklady), pri RPMN 20,56 %, priemernej RPMN 8,40 % a pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 20,56 %. Podľa dojednania v bode 10.2. úverovej zmluvy, pre prípad omeškania sa dlžníka (žalovaného) so splácaním splátok úveru riadne a včas mal veriteľ oprávnenie úver predčasne zosplatiť, podľa podmienok uvedených v § 53 ods. 9 v spojní s § 565 Občianskeho zákonníka. K úverovej zmluve nebolo dojednané poistenie.

Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 26.04.2019 pôvodný žalobca upozornil žalovaného na jeho omeškanie so splácaním splátok úveru s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 889,77 Eur s tým, že cit. „...ak do 05.06.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť.“, k zosplateniu ktorého napokon pôvodný žalobca pristúpil a úver zosplatnil k 19.06.2019, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom z 22.06.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanému oznámil, že tak ako ho bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 8 552,29 Eur.

Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného v jeho úverovom účte, mal okresný súd za preukázané, že žalovaný učinil na splatenie jemu poskytnutého úveru 13 splátok v sume po 296,59 Eur a dve splátky v sume po 180,- Eur, t.j. celkovo splatil sumu 4 215,67 Eur [(13 x 296,59) + (2 x 180)], pričom pred zosplatením zaplatil poslednú splátku 23.01.2019.

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..“

Podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie

spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

druh spotrebiteľského úveru,

obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

odplatu podľa osobitných predpisov,

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov

ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.“

Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 10 neustanovujú inak.“

Príloha č. 2., v bode II. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase obsahuje cit. „Dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.“

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca (veriteľ, resp. jeho právny predchodca) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaného) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúčinnosti a bezplatkovosti úveru.

V kontexte veci je nutným najsamprv uviesť, že v danom prípade si žalobca uplatňuje svoj nárok zo zosplatneného úveru. Zosplatnenie úveru je právom a nie povinnosťou veriteľa (žalobcu), t.j. veriteľ sa môže rozhodnúť či vôbec toto svoje právo realizuje a ak, kedy tak učiní. Proces zosplatnenia pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy spotrebiteľského charakteru (čo je aj daný prípad), ktorá bola resp. mala byť splácaná v splátkach, má svoj zákonný postup, ktorý je legislatívne upravený v cit. § 565 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 9 OZ, pričom v zmysle tohto postupu sa vyžaduje, aby na zosplatnenie mohla byť použitá iba taká nesplatená splátka, s ktorou je dlžník (spotrebiteľ, žalovaný) v omeškaní minimálne tri mesiace s tým, že navyiac veriteľ (dodávateľ) pred ním zamýšľaným využitím inštitútu zosplatnenia pre takúto splátku, je povinný o tomto svojom zámere úver zosplatniť, v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením informovať o tom dlžníka (spotrebiteľa) s upozornením na to, že ako veriteľ plánuje využiť inštitút zosplatnenia úveru, pretože dlžník je so splatením splátky, kvôli neuhradeniu ktorej sa stane celý dlh zročným, v omeškaní minimálne tri mesiace. Takže veriteľ sa síce môže rozhodnúť, ktorú z dlžníkom nezaplatených splátok s ktorou by bol dlžník (spotrebiteľ) v omeškaní viac ako 3 mesiace, na zosplatnenie úveru aplikuje, t.j. na zosplatnenie úveru nemusí byť veriteľom zákonite „využitá“ vždy iba prvá dlžníkom už nezaplatená splátka nasledujúca po splátke, ktorú dlžník ako poslednú ešte uhradil, avšak o využití tohto zámeru pre nezaplatenie splátky s ktorou je dlžník v omeškaní minimálne 3 mesiace, musí navyiac veriteľ dlžníka informovať v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením.

V danom prípade z vykonaného dokazovania a to konkrétne z tzv. „Predžalobnej upomienky“ z 26.04.2019 vyplynulo, že pôvodný žalobca, upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru v čase, kedy bol žalovaný v omeškaní s tromi splátkami v sume 889,77 Eur (3 x 296,59-suma splátky = 889,77), t.j. pôvodný žalobca síce túto výzvu pred zosplatnením realizoval o mesiac včasnšie, pretože zákon v cit. § 53 ods. 9 OZ nepojednáva o zosplatnení pre omeškanie s tromi splátkami, ale pre minimálne trojmesačné omeškanie s jednou splátkou, čo je rozdiel [napr. v danom prípade aj podľa výpisu z úverového účtu žalovaného v mesiaci 01/2019 žalovaný ešte splátku zaplatil, ale v mesiaci 02/2019 a to k 20.02.2019 ju už nezaplatil a teda s touto splátkou za mesiac 02/2019 by sa žalovaný dostal do trojmesačného omeškania až v mesiaci 05/2019 (t.j. 20.03.2019 – prvý mesiac omeškania po splatnosti; 20.04.2019-druhý mesiac omeškania a 20.05.2019-tretí mesiac omeškania), avšak predmetná výzva bola pôvodným žalobcom realizovaná už 26.04.2019, kedy žalovaný bol síce v omeškaní s tromi splátkami a to za 20.02.2019; 20.03.2019 a 20.04.2019), ale nebol v trojmesačnom omeškaní so splátkou za 02/2019, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo], takže transparentnejším by bolo, keby pôvodný žalobca predmetnú výzvu pred zosplatnením realizoval až po trojmesačnom omeškaní spotrebiteľa so splátkou, kvôli ktorej sa stane úver zosplatneným (v danom prípade až po 20.05.2019), avšak ani pôvodným žalobcom zvolený postup nie je v rozpore so zákonom, pretože ten explicitne nepojednáva, kedy konkrétne má veriteľ výzvu pred zosplatnením realizovať, len v cit. § 53 ods. 9 OZ vyžaduje, aby bol úver zosplatnený pre splátku, s ktorou by bol spotrebiteľ v omeškaní minimálne tri mesiace a súčasne, aby o zámere úver zosplatniť veriteľ spotrebiteľa informoval minimálne 15 dní vopred, tj. zákon vyžaduje dodržanie týchto lehôt (3 mesiace + min. 15 dní) pred zosplatnením.

Z vykonaného dokazovania je zrejмым, že v danom prípade bola na zosplatnenie využitá splátka splatná 20.02.2019, takže pri zmluvne dojednanej splatnosti splátok vždy k 20. dňu v mesiaci k jej trojmesačnému omeškaniu po lehote jej splatnosti mohlo tak dôjsť najskôr 20.05.2019 [20.03.2019-jeden mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti; 20.04.2019-druhý mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti a 20.05.2019-tretí mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti, pozn.], po ktorom trojmesačnom omeškaní muselo nasledovať ešte upozornenie žalovaného pôvodným žalobcom na ním zamýšľané využitie inštitútu zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, t.j. v prípade bez zohľadnenia lehoty potrebnej na doručenie tohto upozornenia žalovanému, by tak teoreticky lehota procesu pred zosplatnením uplynula najskôr 04.06.2019 (t.j. 20.05.2019 + 15 dní), po uplynutí minimálne ktorej už veriteľ mohol úver zosplatniť, pričom pôvodný veriteľ v zmysle „Predžalobnej upomienky“ poskytol žalovanému lehotu na zaplatenie pred zosplatnením do 05.06.2019 (t.j. v súlade s vyššie uvedenou lehotou), ku ktorému zosplatneniu napokon došlo až 19.06.2019 (tu možno zohľadniť doručovanie, pozn.), takže zákonné lehoty boli dodržané a nárok žalobcu premlčaný nebol, keďže od splatnosti splátky, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo, tj. od 20.02.2019 by trojročná premlčacia lehota uplynula najskôr 20.02.2022, avšak žaloba bola podaná pred uplynutím tejto lehoty a to už 25.01.2022 a teda včas.

Pokiaľ ide o náležitosti úverovej zmluvy z 21.12.2017, okresný súd má za to, že v tejto úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie

všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením na jednom mieste všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úveru a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne na jednom mieste uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom), resp. jeho právnym predchodcom použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzatvorenia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy späťne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, ich periodicitu a počet, ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN na jednom mieste použité údaje duplicitne aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Inými slovami, keďže údaje k výpočtu RPMN sú obligatónnymi (povinnými) náležitosťami úverovej zmluvy už podľa iných písmen cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak ak by zákonodarca v záujme ochrany spotrebiteľa nechcel aby boli tieto údaje opakované a pokope uvedené aj na mieste úverovej zmluvy, kde sa pojednáva o výpočte RPMN, tak ustanovenie cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, by bolo nadbytočným a do zákona by ho nedával, avšak zákonodarca majúci na zreteli ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, aby nenechal spotrebiteľa tápať a samého si vyhľadávať na iných miestach úverovej zmluvy a dosadzovať do vzorca údaje k výpočtu RPMN, v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, explicitne vyžadoval, aby tieto údaje boli uvedené aj na inom mieste úverovej zmluvy pokope, ako údaje použité k výpočtu RPMN. To znamená, že v danom prípade nie je vytýkaným nedostatkom to, žeby sa v preskúmvanej úverovej zmluve nenachádzali údaje k výpočtu RPMN, ale to, že tieto údaje nie sú sumarizované v úverovej zmluve na jednom mieste, aby bolo zrejším, ktoré údaje a v akých ich parametroch boli na výpočet RPMN použité.

Napokon uvedený záver okresného súdu korešponduje aj so stanoviskom Krajského súdu v Prešove vysloveným v rozhodnutí sp. zn. 18 CoCsp 51/2021 z 31.05.2022, od ktorého záveru okresný súd nevidí dôvod na odklon a podľa ktorého cit. „Zákonodarca požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Je však potrebné uviesť, ktoré údaje sú relevantné pre výpočet, a teda pre výšku RPMN, že vychádza sa pri v tomto údaji z výšky úveru, počtu splátok, výšky mesačnej splátky, či už s poistením alebo bez poistenia a podobne a tieto predpoklady pre výpočet RPMN musia byť v zmluve uvedené bez ohľadu na to, že jednotlivé tieto údaje sú v zmluve uvedené, ale len preto, že

predstavujú inú povinnú náležitosť zmluvy. Napríklad výška úveru je povinná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. g/, výška a počet splátok v § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona. Logickým výkladom týchto ustanovení je možné dospieť k záveru, že splnením povinnej náležitosti zmluvy vo forme uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN nie je, ak jednotlivé údaje potrebné pre výpočet RPMN sú v zmluve uvedené ako iná jej povinná náležitosť, inak by zákonodarca nemal dôvod duplicitne uvádzať pri absencii týchto jednotlivých povinných náležitostí, či už ohľadom výšky úveru alebo výšky a počtu mesačnej splátky, ale aj ohľadom uvedenia všetkých predpokladov pre výpočet RPMN sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.“

Vo vzťahu k skutočnosti, že predmetný výpočet sa nachádza v samostatnom dokumente označenom ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, okresný súd uvádza, že v danom prípade sa jedná iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý však veriteľa (dodávateľa) nezaväzuje povinnosťou predmetnú náležitosť uviesť aj priamo v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje imperatívna zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola obligatórnou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

V danom konkrétnom prípade sa však v čl. VII., bode 8. úverovej zmluvy z 21.12.2017 nachádza iba vzorec k výpočtu RPMN s vysvetlením (popisom významu) jeho jednotlivých položiek, avšak ani vo vzorci ani v označenom bode úverovej zmluvy sa však nenachádzajú konkrétne číselné hodnoty charakterizujúce daný konkrétny zmluvný úverový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktoré boli na výpočet RPMN použité, pričom z údajov uvedených na iných miestach úverovej zmluvy si ani okresný súd nevie dosadiť konkrétny číselný údaj napr. za písmenko „SI“, ktoré vyjadruje cit. „interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov“ [možno sa len domnievať, že v čitateli by bol dátum splatnosti prvej splátky a v menovateli vždy dátum tej ktorej ďalšej splátky (?)].

Na tomto mieste okresný súd považuje za potrebné podotknúť, že keďže RPMN je uvedená v úverovej zmluve identickou číselnou hodnotou ako aj fixná ročná úroková sadzba a to číselnou hodnotou 20,56 %, je z toho aj bez akéhokoľvek výpočtu zrejším, že v danom prípade boli jedinými nákladmi úveru iba dojednané úroky bez akýchkoľvek poplatkov. Ak by teda okresný súd dospel k záveru, že v úverovej zmluve z 21.12.2017 absentuje iba táto jedna zákonná náležitosť spočívajúca v absencii výpočtu RPMN v úverovej zmluve, tak vzhľadom na uvedené okolnosti veci, by zvažoval svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože v konkrétnych okolnostiach veci by tak požadovaný výpočet RPMN priamo v úverovej zmluve bolo možným považovať ako formalistický prístup posudzovania obsahu úverovej zmluvy s neprimerane prísnu sankciou pre dodávateľa spočívajúcou v strate zisku, avšak keďže okresný súd v danom prípade zistil aj ďalšie nedostatky úverovej zmluvy (viď. ďalej), dospel k záveru, že v súhrne týchto nedostatkov, prispela aj táto absentujúca zákonná náležitosť k dôvodnosti záveru okresného súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti tohto úveru.

Ďalej je okresný súd názoru, že v úverovej zmluve dohodnutý úrok z úveru vo výške 20,56 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade dobrými mravmi a to z dôvodu, že v čase uzavretia úverovej zmluvy podľa prehľadu Národnej banky SR [<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank/>], výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov (v danom prípade 48 mesiacov) predstavovala pri nových obchodoch bánk uzatváraných v tom čase 4,82 % ročne, t.j. v danom prípade dojednaný úrok viac ako 300% prevyšuje sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy medzi klientmi a bankami, pričom takéto navýšenie úrokovvej sadzby neodôvodňuje ani skutočnosť, že predchodca žalobcu, ktorý žalovanému úver poskytol bol nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stával veriteľom klientov, ktorí nepochodili so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Predchodca žalobcu totižto vystupoval ako dodávateľ – poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, čo predpokladá, že v rámci predmetu tejto svojej činnosti mal byť znalým právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi ohľadne náležitostí právnych úkonov a že bude konať s odbornou starostlivosťou a dodržiavať tieto požadované náležitosti právneho úkonu a nebude konať v rozpore s dobrými mravmi (tzv. prezumpcia znalosti práva). V danom prípade v súlade s judikatúrou (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 z 18.12.2014) je možné síce konštatovať, že úrok, ktorý by aj prevyšoval jeho priemernú výšku v rozhodnom čase, by síce mohol byť akceptovateľný, ale len za predpokladu, žeby dodávateľ

preukázal, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie určitej úrokovej sadzby, avšak pokiaľ v tomto smere nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver a teda žalobca žiadne takéto okolnosti netvrdí, možno mať za to, že úver s dojednaným úrokom za úver prevyšujúcim o viac ako 300 % priemerné úrokové sadzby, je v rozpore s dobrými mravmi a teda sa jedná o neplatné dojednanie a keďže toto dojednanie o odplatnosti úveru, je jedným z podstatných znakov definujúcich úverovú zmluvu, t.j. absentuje dojednanie o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy, ktorej časť od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, by bolo možné tiež uzavrieť, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi a so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ, a aj preto medzi jej účastníkmi nastáva režim bezdôvodného obohatenia podľa cit. § 451 a nasl. OZ, takže aj z tohto dôvodu je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

Vzhľadom na uvedené, okresný súd aj v tomto prípade, keďže žalobca netvrdil, ani nepreukázal v okolnostiach veci potrebu, resp. dôvodnosť stanovenia úrokovej sadzby až 20,56% ročne, považuje tento úrok za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v tejto výške je neprijateľnou podmienkou a teda neplatné, preto má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje jeho uvedenie tak, ako to požaduje cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/26/2011; Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014 a pod.).

Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 21.12.2017 neobsahuje vôbec alebo neobsahuje správne zákonné náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. i) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov) žalobu zamietol.

Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovaným doposiaľ učené platby započítané v prospech splatenia istiny jemu poskytnutého úveru, preto okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy žalovanému reálne poskytnutej istiny úveru po odpočítaní toho, čo žalovaný už splatil. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 10 000,- Eur, z ktorej sumy žalovaný splatil už sumu 4 215,67 Eur, teda rozdiel predstavuje 5 784,33 Eur (10 000 – 4 215,67), ktorú sumu okresný súd priznal žalobcovi, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania pokiaľ ide o zaplatenie istiny poskytnutého úveru, má okresný súd za to, že žalovaný sa so splnením svojho záväzku na jej vrátenie dostal do omeškania už deň po zosplatnení úveru, ku ktorému došlo 19.06.2019, avšak keďže žalobca sa jeho priznania domáha až od šiesteho dňa po oznámení tohto zosplatnenia žalovanému, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitem, žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania od 28.06.2019 do zaplatenia a to v súlade

s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania, vo výške 5 % ročne z okresným súdom ustálenej dlžnej sumy istiny nesplateného úveru a vo zvyšku prevyšujúcom tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol.

Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nákazlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, s prihliadnutím na aktuálnu situáciu spojenú s prudkým zvyšovaním nákladov na energie v dôsledku pandemickej situácie, ako aj aktuálnej vojnovnej situácie, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využijúc jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi jemu nie nepatrnú prísudnú čiastku, v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 8 191,18 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata sumy 5 784,33 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 70,62 % a neúspech v rozsahu 29,38 %, pričom rozsahu úspechu žalobcu korešponduje na druhej strane neúspech žalovaného a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,24 % (70,62 % - 29,38 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolať, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.